

Benjamin VANDERVOORT

Algemeen secretaris van Kazou

Wat in 1947 begon als de Preventieve Luchtkuren, heet sinds 2006 Kazou. De jeugddienst van de Christelijke Mutualiteit stuurt elk jaar tienduizenden jongeren op vakantie in binnen- en buitenland. Straks komt Benjamin VANDERVOORT aan het roer van de organisatie te staan.

‘Ik geloof voor honderd procent in de jeugd van tegenwoordig’

Christof BOUWERAERTS

Onwennig zoek ik mijn weg in Aeropolis. Benjamin VANDERVOORT (30) is nog niet aan de slag als algemeen secretaris, maar een vergadering bracht hem vandaag al naar Schaarbeek. Een medewerker van Kazou wijst ons de weg naar zijn toekomstige kantoor. „Misschien maak ik er wel een vergaderlokaal van”, zegt hij. „Dan kan ik hiernaast bij mijn collega’s gaan zitten.” Maak kennis met een gedreven man die gelooft in de kracht van samenwerking.

–Dit huis is nieuw voor u. Is de organisatie dat ook?

Kazou is al lang vertrouwd terrein. Als kind trok ik elk jaar mee op vakantie. In 2003 werd ik zelf vrijwilliger, eerst als monitor, daarna als hoofdmonitor, instructeur en tot vorig jaar nog als cursusleider. Vandaag ben ik trouwens nog steeds vrijwilliger bij de technische ploeg. Zo trokken we afgelopen zomer met ons gezin mee op vakantie als kookouders.

–Waarom koos u voor het jeugdwerk?

Als tiener wist ik eigenlijk niet waar ik naartoe wilde. Ik was goed in wetenschappen en ging aanvankelijk scheikunde studeren in Leuven. Na een huttenkamp van Kazou in de zomer van 2003 – ik was toen zeventien – liet ik me door mijn monitoren overhalen om zelf de cursus monitor te volgen. Daar sloeg de vonk over: ik ontdekte mijn passie voor jongerenwerk. Mijn eerste kampen als monitor versterkten die ervaring. Uiteindelijk volgde ik mijn hart. Ik stopte met scheikunde, waar ik eigenlijk niet warm van werd, en schakelde over op de richting basisonderwijs. Na mijn studies gaf ik een jaartje les. Mijn ervaringen als monitor inspireerden me echter om een streepje Kazou in de klas te brengen: leerlingen plezier laten beleven, maar hen ook helpen groeien en solidariteit doen ontdekken. Een jaar later koos ik dan voor het professionele jeugdwerk en ging ik aan de slag bij Chiro Limburg.

–Waarom ging u uiteindelijk weg bij Chiro?

Als educatief medewerker ondersteunde ik de leiding van de lokale groepen. Dat deed ik graag. Toen ons eerste kindje werd geboren, wilde ik echter klaarstaan voor ons jonge gezin. Dat was moeilijk te

Benjamin Vandervoort: „Ik zal steeds op zoek gaan naar het positieve.” © Mine Dalemans

combineren met het vele avond- en weekendwerk. Ik vond een baan bij een consultancybedrijf en ging vorming geven op de werkvloer in bedrijven.

–Iets heel anders toch dan het jeugdwerk?

Een scherp onderscheid ervoer ik nooit. Ik ga met werknemers op zoek naar hun potentieel en gebruik daartoe actieve werkvormen. Daarvoor vond ik inspiratie

„Ik wil helpen jongeren een vakantie te bezorgen die hun leven verandert”

in het jeugdwerk. Ervaring leert me dat je zo ook volwassenen kunt uitdagen, niet enkel om hun eigen passies en talenten te ontdekken, maar ook die van hun collega’s en van het team. De groep is immers meer dan de som van de individuen. Hoeveel jongeren halen dat na een Kazoureis niet aan als de grote ontdekking? Bij volwassenen is het net zo.

–Nu focust u zich opnieuw op jongeren. Het gaat erop achteruit met hen, beweren sommigen wel eens. Ervaart u dat ook?

Daar ben ik het volstrekt mee oneens. Dat het engagement van de jongere generatie versnipperd is, betekent niet dat het verminderd is. Het is gewoon anders. Als ik zie hoeveel jongeren vandaag in een jeugdbeweging zitten of meegaan op onze vakanties, dan maak je mij alvast niet wijs dat het slechter gaat dan vroeger. Voeg daar het enthousiasme en de inzet van talloze jeugdvrijwilligers aan toe en ik durf gerust te zeggen dat ik voor honderd procent geloof in de jeugd van tegenwoordig. Laten we dus allereerst kijken naar de kracht van onze jongeren.

–Kazou en Chiro hebben christelijke wortels. Wat betekent dat voor u?

Die christelijke basis is nog sterk en daar mogen we trots op zijn. Uiteraard neemt het een andere vorm aan dan vroeger. We willen immers niet enkel uitdrukkelijk christelijke jongeren aantrekken. Integendeel, diversiteit is belangrijk, want het is de realiteit van onze samenleving. Alle

jongeren zijn dan ook welkom bij ons. Zij moeten zichzelf kunnen zijn, maar ook leren omgaan met elkaar. Ik ben ervan overtuigd dat net die openheid voortvloeit uit onze christelijke inspiratie.

–Straks begint u aan uw nieuwe uitdaging bij Kazou. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Het wordt ongetwijfeld een boeiende ontdekkingsstocht. Ik wil vooral de vrijwilligers ondersteunen in hun engagement om jongeren de vakantie te bezorgen die hun leven verandert. Ik ben iemand die steeds naar het positieve zoekt en ik vind het belangrijk dingen te doen die ik echt graag doe. Dat geeft me kracht om moeilijkheden aan te pakken. Die drive wil ik ook uitstralen naar anderen. Daarom vind ik het prachtig dat veel van onze monitoren met een gezonde kritische blik naar zichzelf kijken: ze willen elk jaar verder groeien. Daarin wil ik hen bemoedigen. Zo kan ik teruggeven aan Kazou wat ik er zelf ooit van heb ontvangen.